

Director: SIMION MICLEA
Telefon: 10-83
Redacția și administrația:
ARAD, Bdul Carol No. 12.
BUCUREȘTI: B-dul Dacia 20.
ABONAMENTE:
In oraș: 150 lei anual
In județ: 120 lei anual
Pentru: instituțiuni publice, societăți industriale și comerciale, întreprinderi și firme: 1000 lei anual.

Distracțiile suzării

— Cum se'nchiriază și cât salar are un portar —

ecând printr'o epocă de tran-
și de refacere, nu e de mira-
a poate e chiar natural, ca fara
tră să ofere observatorului cât
uțin atent, sau chiar unul tre-
r simplu, ocazii minunate de
ecere, distracție spirituală și a-
ficiune în acelaș timp. Și cele
minunate ocazii de aceste sunt
nile atunci când omul vegabon-
ă în lungul străzilor, fără nici
el, fără să fină seamă de tim-
ce se scurge monoton și uni-
n, când omul se poate opri fără
ă la cel mai mic fleac, la cel
mic anunnț. Se găsesc mil de
menea fleacuri pe străzile Ara-
ni. Am constatat lucrul acesta
una din zilele trecute, când por-
m la'nlămplare să-mi găsesc o
nță cât mai convenabilă și cât
eflină. Aveam timp și mă o-
m ori unde, pentru orice fleac.
Eram — pare-mi-se — pe sra-
leționu, când un carton eșit în
ă aproape îmi atinse capul. Fe-
mi bunătate de culer pentru
ie, am zărit pe hârtie câteva
e. M-am întors să le citesc și
constat că în prăvălia aceia

E cam puțină dreptate cu învățătorii
și împiegajii... Ehe!, dacă nu mân-
cam o probă de bătaie dela tata
când am căzut primadață la exa-
menul de admitere în clasa V. poate
azi eram și eu un portar cu 2600
lei salar, cu locuință încălzită și lu-
minată și cu... pretenții la bacșișuri
cari fac aproape atâta cât salarul.
Poate dacă ar ști bietu' tata, s'ar
duce la liceu și și-ar cere îndărăpt
taxele ce le-a plătit pentru mine!...

Gândindu-mă la lucrurile aceste,
pașii m'au dus pe nesimțită, departe
spre capătul dinspre spitalul de co-
pili al străzii Coșbuc. M'am înopoiat
tot pe acolo, doar voiu găsi o ca-
meră de închiriat. Și o'hii mi se
opriă pe un afiș, care oferea spre
închiriere:

**9 camere cu independențe
pe 1 August**

Că locuința este de închiriat, bine,
înțelegeam și eu, dar până acum nu
știam că sunt locuințe dependente și
independente și care e calitatea a-
cestora din urmă..

M'am gândit numai, că s'ar impune

reglementarea tuturor afișelor, indi-
ferent dacă sunt scrise de mână
sau lipărite pentru a fi scrise într'o
curată și frumoasă limbă româ-
nească.

In peregrinările mele din acea zi
am mai găsit vreo câteva mostre
de genul celeia de mai sus:

leste și un dormitor și iar o
dormeză de vânzare

Sau:

Data pe chirie pe August 1-ăi

Ori:

Camere mobilată pentru
un domna singur cu tot
confort

Și așa mai departe, până la nes-
fârșit Rar de tol, se găsește, câte
un afiș scris corect în românește.
Toate, toate aceste, te distrează un
moment, apoi te amăresc, pentru
că în alăția ani de viață românea-
scă, nu s'a ajuns ca celășeni să cu-
noască acceptibil limba românea-
scă.. Dar e perioadă de tranziție
și m'am consolât cu asta.

D. P. Vale

Demoralizarea dascălilor?

Datorie... datorie...

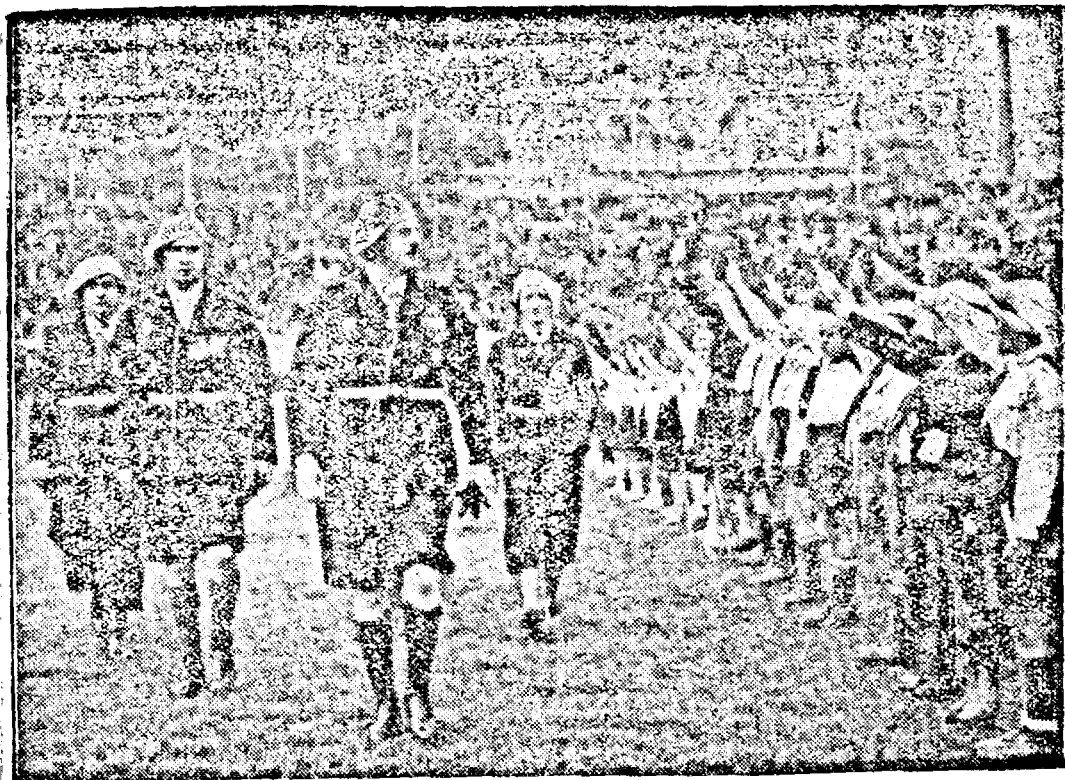
...Este arhicunoscut faptul că cel
mai frumos rezultat la care au a-
juns stăpânitorii de ieri, în opera de
ungurizare, a fost obținut pr'n in-
termediul învățătorilor. Deaceia au
și căutat, ca în cele mai mici sate

d'n vâlile Ardealului să înfățișeze școlii
de stat în coasta școlilor confesionale
și românești. Lucrurile aceste sunt
cunoscute de toți conducătorii și
fruntașii învățătorilor d'n Ardeal.
Da. Sunt cunoscute. Sunt cunoscute

se vinde „langoș” cald
și înghețată.

de meditație, bine înle-
dar cu tot aparatul filosofic de
dispun, n'am reușit să fac le-
ra între cele două articole de
umație și să stabilesc între ele
cari sfinităși. Disperat am cău-
vin hazarele ambulante ce-mi
buzunarele, după vreo trântură
ar, ca citind-o să-mi îndepăr-
pândurile dela „langoș” și în-
ă. Am găsit un fragment de
caștune — și-am început s'o ci-
cu atenție. Era o publicație
care o instituție arădană căuta
portar, căruia li oferea 2600
lunar, locuință, luminat și
zită, pretinzându-i în schimb
aibe patru clase de gim-

0 lei salar unui portar. Hm!
rău! Și în afară de Salar lo-
e locuință, luminată și încăl-
ceace mai reprezintă încă a-
e 2000 lei lunar deci în total
00 lei. Mă gândeam să recurg
est post, dar mi-am adus la
minte că sunt ditamai absol-
le liceu, cu bacalaureat, cu
la drept și.. gata, gata să
or. Calitatea de portar nu ca-
ă cu mine, deși momentan trag
acu de coadă și lucrez într'un
cu 2600 lei, iar viitoarea mea
ed c'o fi de nu mi o lua-o al-
minte — e învățătoare titulară
orie într'un sat prăpădit și pri-
și ea tot 2600 lei lunar. Dar
nici ea, n'avem locuință lu-
și încălzită ca d. portar care
e pretenții și la bacșișuri..

8 Iunie — M. Sa Re-
gele Carol II, Marele
Străjer al Țării, trece
in revistă stoliurile stră-
jerești adunate în Ca-
pitală cu ocazia zilei
de 8 Iunie. M. Sa Re-
gele este însoțit de ds
Cămarășescu și d. Teo-
fil Sidorovici, coman-
dantul Străzii Țării.

Nemai văzul de estin
Prețuri fixe extrem de scăzute

la MUZSAY

magazin de modă bărbătească
(vis-a-vis de Teatrul Orășenesc)

Nădlac

— *Baci Gyorgyică* — priznelu — berbecuțului lui Dumnezeu, iar s'a supărat pe noi, pentru că — zice el — I-am... neglișit. Zău, Baci Gyorgyică, nu fii năcăjit, pentru că putem spune și acum că ți-a dat „opșitu“ nană Catiță și că n'ai acum unde să te sculuri. Chiar mai târziu, tot e bine! Ce zici? Apropo! Cu „șoșcauăle“ cum mai stai? Mai ai „duhan“ în ele, sau le-ai lăsat de... „colbăit“?

— *Juraj „podnik klár“* (ce-a fost, natural!) nu mai vedea de supărat că acum nu mai e... „Dumnezeul Nădlacului“, așa după cum a fost de două ori: odată când au fost bolșevicii și odată sub liberali (ce contrast!). — Ce să-i faci, Gyurka baci! Să-ți pară bine că până acum ai scăpat numai cu supărarea. Ce va fi mai apoi, vom vedea noi, dacă trăim.

— Noa, că tare năcăjit și furios e *Mărienuș Uroș*, că acum nu l-se mai fac pe plac toate, în comună.

— Fosta-i lele!..

Pecica

— Duduița noastră, aia mică de statură și mare'n gură, plângea, mai acum câțva timp că pe ea n'o iubește nimeni. Dar ca orice necaz, a trecut și acesta și duduița noastră și-a câștigat un... simpatie. Noi o felicităm, dar în același timp o rugăm să-și menajeze și să-și reducă pretențiile prea mari și prea multe ce le are față de el, că altfel îl pierde și-ar fi păcat să-l piardă după ce bietul băiat și-a tocit bunătate de pantofi!.. Și-apoi dacă n'ai grijă de el, zău nu știm cum vei găsi altul!

— O altă duduiță, care a făcut o mulțime de plimbări, a hotărât ultimul timp, să-și cumpere un carnet unde să și le însemne, ca să nu le uite.

— Oare de ce fetele nu umblă la jocurile românești dela „Dacia“.

— Duduța ala blondă de ce vorbește unguerește în timpul dansului? Da că-l este atât de dragă limba asta, să poartească pe la Turnu, — o fără dincolo și să ne lase în pace!

— Scumpii noștri amici foști directori sportivi a echipei „Virtutea“, sunt rugați din partea noastră, să facă puțin antrenament de box și pe urmă să se prezinte în fața pu-

blicului. Poate atunci le va reuși mai bine ca la 8 Iunie.

— Scumpul și prea îndelungatul nostru prieten comerciant, ne-a părăsit schimbându-și domiciliul la Arad numai Duminică iar în zile de lucru îl puteși afla în calea Turnului pregătindu-se..... pentru concursul de dans.

Vizitați frizeria modernă

Ștefan Câmpeanu

Piața Luther

Serviciu conștiincios și igienic.

Sămbăteni

O minoritară dela noi — ca să nu zicem evreică — s'a fost îmbătat de dragoste și... „amoare“ pentru un coreligionar — adică tot evreu — din Ghioroc, pe care voia cu orice preț — nu în bani — să pună mâna. Partea curioasă e, că și el, fără să știe de intenția evreicelei, voia să pună mâna pe ea!

Ce s'a întâmplat, nu știm, însă evreul a s'a înapoiat la Ghioroc tot precum a venit, ea rămânând tot la Sămbăteni să se trezească din beția dragostei!

Măndruloc

Un grup de fete dela noi s'au dus la Ghioroc să mănânce și să se sature de cireșe. Și-au mâncat atâtea, încât când au venit înapoi, toate erau... roșii. Se vede treaba că nu s'au gândit la sănătate ci au mâncat cu „ruptui“, cireșe și sămburi, așa că doctorii vor avea de lucru până le vor opera de... apendicită!

Cele mai frumoase bijuterii
censornicele cele mai precise
facături și obiecte
pentru cadouri la

**COLOMAN
HARTMANN
BIJUTIER**

ARAD, Palatul Minorităților
Prețuri solide

Șebîș

— Un fost „angajat comercial“ ca să nu zicem... calfă și „fruntaș“, se plimbă mereu, de un timp încoace cu „bicicleta“ — cu ochelari sau iavașa, cum l se mai zice bicicletei — pe nas, crezând în același timp că-l și mare fotbalist, deși e bine știut că nu el e directorul fotbalistic al Șebîșului. Pe de alta parte, ni se spune, că d'aia poartă „bicicleta“ ca să nu fie obligat să joace fotbal, căci, precum știți între minge și ochelari, e o veche dușmănie!..

— Într'o zi de vară, într'o zi cu mândru soare... o prea frumoasă... fată a făcut o plimbare — nu singură — la Criș, de unde s'a înapoiat tare supărată. Oare de ce s'a supărat fata?

Pleșcuța

— Unul dela noi s'a dus după cai în locul numit „Râș“. Ce l s'a întâmplat, ce nu, destul că în loc să lege caii cu căpăstru, a legat altceva... Ehe!, de-ar ști pădurea povesti!..

— Birjarul firmei de lemne e foarte bucuros de când păzitorii au plecat de acasă. Și și are de ce să se bucure: nu-l mai împiedică nimeni la nimic! Dar cu toate aceste nănașul nu doarme!

Cesuri și bijuterii din aur veritabil
cu prețurile cele mai estine la firma

IOSIF REINER

Arad, str. Colonel Pirici 3, în dosul
Teatrului Comunal.

Igriș

— Este unu la noi, căruia nu-l prea place de nici unul din gînerii săi. Că de ce nu-l place de croitor, care-l bălat bun, nu știm, dar de mocan înțelegem. Acesta nu-și prea vede de treabă, ci să ocupă mai mult de soacră să nu vorbească des cu... oamenii din sat! Mai bine și-ar lăsa sacra'n pace că și ea-l om!

— ...Și L. ce mai zice cu S. al mic? că de bun îl bun el, că tăietura în splină „înghițită“ se va vindeca ea și iar va fi bine!

Hălmăgiu

— O vorbă din bătrâni spune că... urâtă să nu ții și nici prea fru-

moasă să nu ți placă pentru că da eși seara pe uliță întâlnești tot „șogori“ și „șogorițe“. Dar cu tot sfatul un domn de prin jurul Hălmăgiului, decăteri vine la cucoana aia îndată și găsește 2-3 prieteni. De se vede treaba că sfaturile bătrânelor nu prea sunt ascultate!..

— Moda orașelor mari, în cap o Parisul, a fost pusă de hălmăgenii la index: nu mai asculta de ea. C puțin în ce privește poșeta, căci cucoana dela noi când merge pe piață, își ține banii într'o cutie de țigări!.. Se vede treaba că e mai practică și mai... efină!

— Dar nu numai în ce privește moda s'au făcut schimbări și modernizări la Hălmăgiu, ci și în relațiile de inimă dintre băieți și fete. Astăzi în ultimul timp, una dintre domnișoarele noastre, nu mai primește fie curtată, ci curtează ea băieții, zicând des și insistent o instituție cu mulți domnișori... Ne modernizăm și pace!

— Cea mai mare senzație a anului va fi desbaterea procesului calomnie a domnului de pe vară, când se va face și înfățișarea, astăzi cu atâta nerăbdare de către hălmăgenii...

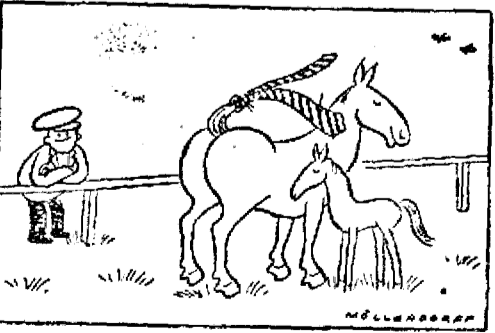
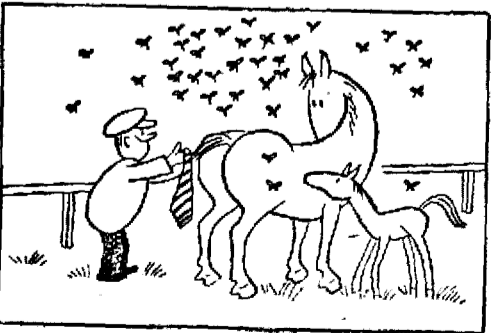
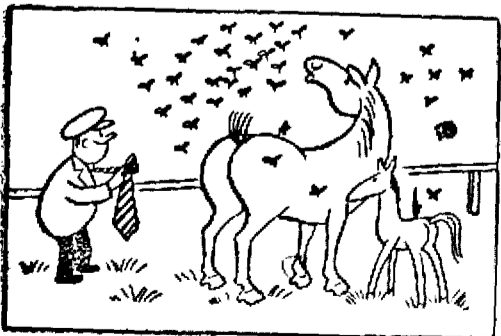
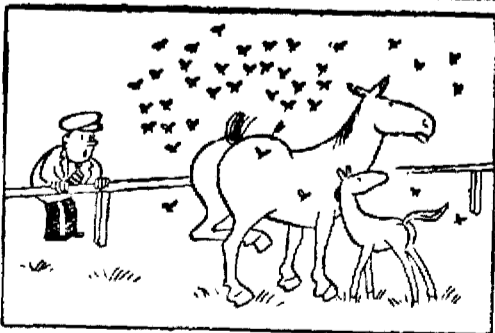
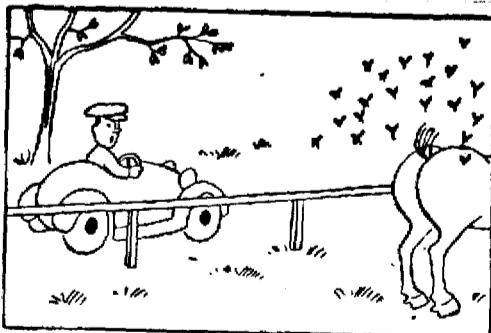
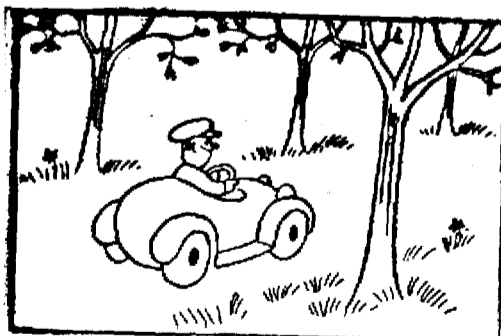
Șiria

Fetele din corul „Lyra“ au avut cea mai mare bucurie din viață când au auzit că merg la Luna de cureștilor. De... unele dintre ele pe ocazie acolo să-și cunoască pe ai pe acela ce întârzie așa de mult.

Un oarecare funcționar dela noi, ceptie în ziua de 7 Iunie a făcut o vizită inopinată la o dactilografă care este vecină cu biroul d'el, și i-a cerut să-i dea apă de beut, dela izvorul din piață. Duduța a răspuns că altă dată căci acum n'are timp. Grijă Hanti să nu aie cineva că te arzi.

Societatea Fritilor din comuna Șiria s'a constituit pe bază de statut cu următoarea deviză „Distruge ciecepi și a beuturilor de pe mapomondul globului pământului“.

Fritz Nr. III și IV au făcut în luna Iunie o excursie cu o duduiță la Arad la feredeu din Șiria. S'au tratat foarte bine, fără să ceară rizația Societății din care face parte. Pentru acest motiv au fost pedepsiți cu mustrarea în scris.

Poveste fără
vinte sau cum
aplică în practică
dragostea față
de animale...

Lipsă de discernământ sau ...ce?

— O mică lămurire — Reînvie regionalismul? —

Se pare că reportajele noastre privind starea de lucruri din asociația învățătorilor, pe lângă mulțumirea produsă în cea mai mare parte a învățătorilor, a produs, în altă parte și nemulțumiri, căci unii le-au apostrofat cu întrebarea: vreți să dați asociația pe mâna regășenilor? Înainte de a trece mai departe, vom să precizăm un lucru: noi nu am amestecăm în treburile asociației învățătorilor — a tuturor învățătorilor înscris în asociație, ci numai în acele ale comitetului asociației sau, ca să fim mai preciși, în acele ale dlui președinte Nicolae Cristea, omul care împreună cu așezătorii și protejații săi, a adus asociația acolo unde se găsește astăzi. Dar, ca să ne înțelegem bine de la început și cutoată lumea, trebuie să vă arătăm că și învățătorii, în totalitatea lor, au o mare parte din vina că s'a ajuns aici, pentru că în câțiva ani încoace, la adunările generale ale asociației, participă apleași 50—60 persoane. restul de interesându-se complet de toate chestiunile, altfel, că mirare prea mare, că s'a ajuns aici, nu e. Se vede doar foarte bine, că un număr mic de oameni poate fi manevrat mai ușor spre lucruri și fapte pe nu le vor. Or, faptul că la adunările generale au participat mai puțin de 10%, din membrii asociației, explică multe lucruri, aceștia putând fi foarte ușor, prieteni de președintelui, cari au consimțit cu anticipație! — să-i satisfacă toate gusturile.

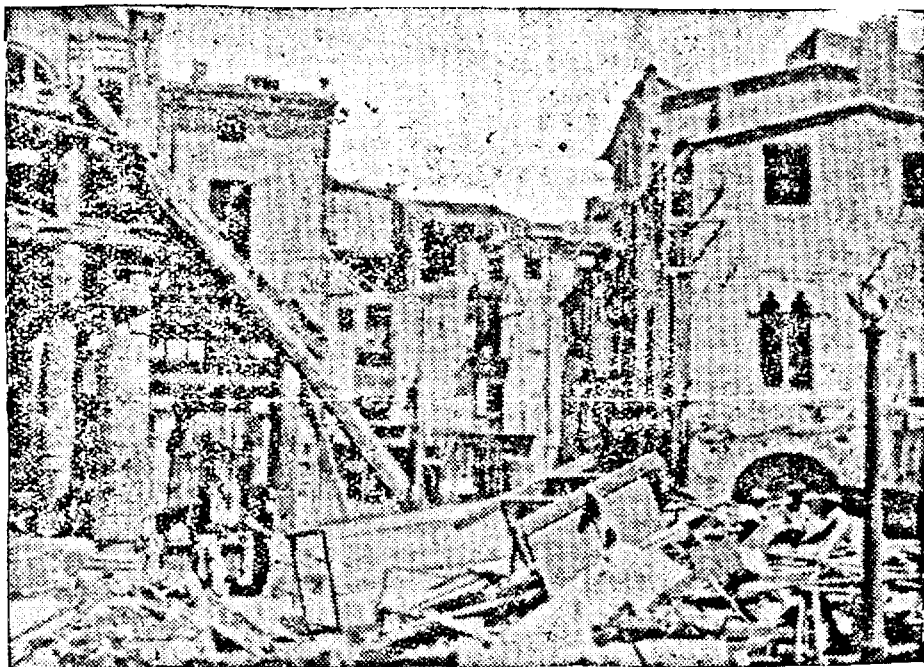
Majoritatea învățătorilor cari — din motive pe care le înțelegem foarte bine — au rămas departe de deciziile adunărilor generale, au luat cunoștință de ele fie din relațiile lor prezente, fie din auzite, — deci în mod eronat — căci niciodată n'au fost publicate procesele verbale dreptate cu ocazia adunării generale. Dar chiar dacă ar fi fost publicate, deciziile nu se redau așa cum se petrec în realitate. Deci, faptul că nu se cunoaște adevărata stare a lucrurilor, nu este un motiv, ca să se aducă acuzații pentru că înțelegem să ajutăm purificarea asociației învățătorilor de elementele cari n'au ce căuta acolo, contribuind în felul acesta, ca asociația să devină un organ puternic și spre folosul tuturor învățătorilor, nu numai a celor din comitet, a protejaților lor sau al rudeniilor și finilor... Dar să revenim la acuzația că vom să dăm asociația învățătorilor pe mâna regășenilor.

Este o acuzație absurdă. Nu există regășeni și ardeleni. Există români. Sau dacă vreți, români originari din Ardeal, Muntenia, Moldova, Bolenia, Basarabia, Bucovina, Banat, Crișana, Maramureș, Dobrogea. Toți învățătorii ar trebui — în primul rând — să știe treaba asta, pentru că sunt în fiecare zi cu cartea de geografie în mână.

Dar mai este încă ceva. Acuzația aceasta este aruncată întotdeauna, atunci când anumite interese sau „chestii“ sau „angajamente“ sunt puse la cale în familie sau pentru familie și intervine cineva și strică socoteala. Indiferent cine, i se aruncă acuzația ce ni s'a aruncat și nouă. Este adevărat că în cazul special al asociației, purtătorii de cuvânt ai celor nemulțumiți de actualul comitet au fost doi olteni, dar nu trebuie uitat că d. Eugen Spinașiu, a fost acela care a desecis chestiunea. Or, despre d. Spinașiu este greu de afirmat ceia ce ni s'a spus nouă. Că de ce au fost purtătorii de cuvânt cei doi olteni, este altă socoteală, dar o spunem și pe aceea: „ai noștri“ n'au curajul răspunderii și se tem de furia dlui Cristea sau a dlui revizor, eventual. Spunem asta așa pentru noi și fără nici o supărare!..

Ei și acum să revenim la asociație. Promisesem la finea reportajului

trecur, că ne vom ocupa de gestiunea financiară a asociației. N'o facem. Și n'o facem pentru două motive: 1. pașaportul asociației este semnat și 2 ni se spune că adunarea generală a asociației uu se va ține la data de 24 lunie deoarece d. Nicolae Cristea, președintele ei, a fost numit într-o comisiune de examinare ce-și ține lucrările chiar în ziua de 24 lunie și nu credem că se poate împărți în două, ca o jumătate să fie la Arad și cealaltă jumătate într-o comună din județ (În ultimă analiză d. Cristea poate renunța la calitate, de membru sau președinte — ce o fi — în comisiunea de examinare și să-și țină mai mult la „ținerea adunării generale..“) Și mai avem încă un motiv: contul de gestiune și așa va fi „purcat“ — ca să vorbim ca lușan Nojiță — la adunarea generală, astfel că nu are nici un rost să publicăm de două ori acelaș lucru.. Și cu aceste, să așteptăm adunarea generală..

Războiul din Spania. Aspectul orașului Granolles, din stăpânirea republicanilor, după un bombardament aerian, executat de avioanele naționaliste.

Capra e mai mică..

— Domnule lăptar, puneți-mi un litru de lapte de vacă în cana asta!
— E prea mică fetișo, cana, pentru un litru de lapte de vacă.
— Atunci dați-mi un litru de lapte de capră. Capra e mai mică..

Circumstanța atenuantă

— Și pretinzi că ți-ai aruncat soția din etajul al treilea.. din distracție?
— Da, domnule judecător. Ne mutasem da curând în casa cea nouă la al treilea etaj și am avut impresia că suntem tot în cea veche, la întâiul!

Ediția de seară..

Un francez și un scoțian stau de vorbă în stradă, când deodată trece un vânzător de ziare, strigând cât îl ținea gura: „Catastrofă de de cale ferată în Anglia. Acceleratul Londra—Edinburg deraiat“.
— Dumnezeu! exclamă scoțianul — cu trenul acesta a plecat azi dimineață soția mea!
— Cumpără un ziar! îl slăuește francezul. — Veți afla amănunte.
— Ah! face scoțianul, — acum că s'a întâmplat deja; pot aștepta ediția de seară, când voi avea și lista victimelor.

Tinerii căsătoriți

O tânără pereche scoțiană e în volaj de nuntă. (Plecaseră oamenii într'un oraș vecin — nu mai departe!) Fericitul soț intră într'un magazin și cumpără un pachet de șocolată. Ieșind înapoi în stradă, rupe o bucată din pachet, o dă soției sale, apoi își ia și el o bucășică, iar restul îl vâri în buzunar, spunând:
— Asta, scumpa mea, o păstrăm pentru copiii noștri.

Părintele Hlinka, unul dintre conducătorii politici ai Cehoslovaciei, care în actualele împrejurări, are un rol extrem de important.

Americană

— Mă întrebi dacă America este o țară minunată? Nici vorbă că da! Eu însumi am devenit milionar într-o lună..
— Și ce făceai înainte?
— Eram miliardar.

Răspuns prompt

Se știe că tendința în America, e ca fiecare cetățean să aibă un automobil propriu. Dealtfel reprezentanții firmelor de automobile cufrează satele și fac propagandă. Unul se oprește în fața unui fermier:
— Domnule, d-ia trebuie să-ți cumperi un automobil!
— Mai bine îmi cumpăr o vacă!
— Dar bine, bre omule, ce va zice lumea să te vadă călărind pe o vacă?
— Și ce ar zice dacă m'ar vedea mulgând un automobil?

Felicități

Doi amici se întâlnesc la teatru. Unul vine tot mai de la ofițerul stării civile:
— Ei, ce zici de căsătoria mea?
— O nerușinare!
— Ce vrei să zici cu asta?
— Nu mai poate omul să se încurce cu o femeie, că numai decât o ței tu în căsătorie!

Dulce și cuminte... fetița aceasta, în timp ce părinții săi fac baie, roade, foarte mulțumită, o bucășică de șocolată.

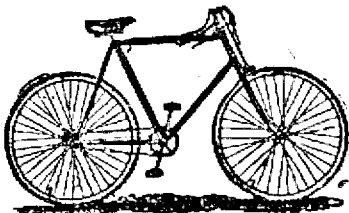
Cele mai bune biciclete de pe lume

10 renumite fabricații. Se pot cumpăra eftin în rate lumare.

Cauciucuri senzațional de eftin la firma

SIGISMUND HAMMER ȘI FIUL

Arad, B-dul Reg. Ferdinand 27

Reparații se execută eftin și punctual

Din jurnalul unui radiofonist

— Din bucuriile și necazurile radiofoniștilor însurați —

Eu și cu nevasta mea formăm menajul ideal, în căutarea căruia a pornit André Maurois.

Bine înțeles că noi nu ridicăm brațele în sus strigând:

— Noi suntem! Noi suntem!

Ca să trăiești fericit, trebuie să trăiești ascuns. Și în definitiv nu dăm noi, oare, exemplul cel mai bun?

Noi suntem fericiți, unul prin celălalt. Câți bărbați și câte femei ar putea spune același lucru?

Nevasta mea mi a cerut, de ziua ei, un aparat de radio. Până atunci ne-am dispensat, fără nicio neplăcere, de această distracție. Conversația noastră ne ajungea. Remarcați că n'am acordat nevastei mele un sens cominatoriu.

Toate prietenile ei au câte un radio. Și nevasta mea nu vrea să pară idioată atunci când se vorbește cu ea despre aparatul de radio.

— Scumpa mea! Vei avea și tu aparatul tău. Cred că asta nu va schimba întru nimic sentimentele noastre. Nu-i așa?

Am încercat aparatul nostru de radio. L'am inaugurat aseară fiind încântați de el.

Nevasta mea îmi spune:

— Ce frumos e să stai într'un colț, lângă sobă și să asculți un concert care se dă la sute de kilometri de parte de tine!

Dealtfel ea nu e obligată să pătrundă toate minunățiile și misterele științei moderne.

Nevasta mea atinge cu timiditate butoanele și când prinde un post, un surâs de satisfacție îi înflorește pe buze.

Astfel, eri, ni s'a propus, în diverse rânduri, produse pentru curățirea metalelor, produse farmaceutice tonice și reconstituante sau vermifuge, paste alimentare. Ni s'au dat sute de adrese de blănuri, croitori și modiste. Ne a zăpăcit așa de rău că nu mai știm la care comerciant de mobile să ne ducem sau unde să cumpărăm o pereche de ciorapi.

Am mai auzit însă și cântece, tangouri și multe altele.

Radio-ul e o distracție minunată.

În natură există toate gusturile.

Sunt unii oameni cari au gustul muzicii superioare. Și eu sunt unul dintre aceștia. Mă încântă muzica de cameră. Nevasta mea, și nu e un reproș ce i-l fac, preferă bunăoară tangourile.

De două zile, i-am făcut observația că ea poate prinde ori care post ar dori atunci când eu nu sunt acasă. Dar când sunt, să lase pe seama mea această alegere.

Când ea se află în brațele mele, gusturile sale muzicale nu au nici o importanță, dar înaintea unui aparat de radio, aceste gusturi pot crea multe neplăceri.

Nu e chiar așa de grav, pentru că întotdeauna eu sunt acela care cedez.

M'am plictisit tot auzind mereu recomandăția de a întrebuița cel mai bun desinfectant, de care nu am nicio nevoie.

Aseară, în program era prevăzută transmisiunea unui program din Munch, „Crepusulul zeilor”.

Puteți să-mi spuneți tot ce vreți, dar Wagner e Wagner. Să i vorbești însă nevastei mele de Wagner e ca și cum ai vorbit statuei lui Eliade.

— Crepusculul? Ce o fi asta? mă întrebă ea. Mai bine s'auzim jazzul Corologos!

Și fără să am timpul necesar ca s'o împiedec, ea învărti butonul și auzii jazzul.

Am sărit ca un nebun asupra aparatului.

În fața nevastei mele a trebuit să renunț la „Crepusul”. Am plecat trântind ușile.

Seara am petrecut o la cafenea.

Am găsit în sfârșit o soluție.

În loc să avem un aparat, să avem două. Soția mea să și instaleze aparatul în salon iar eu în camera mea.

Pentru că, în locul aparatului de radio, aș fi preferat ori când dragostea soției mele.

Într'o seară deci, am adus din oraș un mic pachetel. Exact. Ați ghicit. Era noul meu aparat de radio.

— E foarte frumos din partea te că mi aduci un cadou!

Am vrut să mă explic. Era cinstit.

— Vrei poate, să dormim și în camere separate. Sau chiar să ne despărțim?

Am încercat s'a calmez. Inutil. În tot timpul mesei nu am schimbat nici-un cuvânt.

După cină m'am retras în camera mea. Soția mea veni tângă mine. M'am întors în salon. Soția mea după mine. Am dat drumul aparatului.

— Eu sunt bolnavă îmi zise ea drăgostoasă, și tu nici nu vrei să știi de mine.

Am învărtit butonul, și aparatul de radio a întrerupt concertul simfonic.

Avem două aparate în salon. Al meu într'un colț, al ei în celălalt colț. Apartamentul nostru este mic și cu două aparate numai muzică nu auzim.

Astăzi am palmuit-o pe soția mea. Pentru prima oară în viața mea. Cauza: jazzul acela care m'asurzea.

Și totuși se spune că muzica îndulcește moravurile.

Eri seară, pe când eram să-i trag încă o palmă, am luat o hotărâre eroică. Am pus mâna pe aparatul ei și l'am aruncat pe fereastră. Nu uitați că stăm la etajul al optălea.

Soția mea nu se gândi mult și mă imită.

Se auzi un zgomot asurzitor.

Astăzi trăim foarte bine. Mai bine ca'n luna de mire. (Ne mai fiind radiofonist, jurnalul se încheie). (V.)

Străjerii și valorificarea florilor medicale

Comandamentul *Străji Țării* aduce la cunoștința tuturor unităților de străji și străjere, că potrivit principiilor ce stau la temelie străjerismului să nu se treacă cu vederea nimic din ceea ce poate pune în valoare anumite resurse ale economiei naționale.

Ne găsim în sezonul când liniștea poate strânge și depozita la stoluri *floarea de tei, floarea de soc, de salcâm, cozi de cireși, etc.*

Industria farmaceutică le folosește, aducându-le de cele mai multe ori din străinătate.

Unitățile le vor depozita apoi la Legiuni iar străjerii vor fi răsplătiți

cu mențiuni și diferite recompense în cărți, reviste, etc.

Pentru felul cum urmează a se conserva și usca la umbră *Straja Țării* va trimite instrucțiunile necesare.

În același fel *Straja Țării* comunică stolurilor că trebuie să întreprindă o vie campanie de distrugerea omizilor.

Se vinde un loc de casă în Calea Aurel Vlaicu Nr. 207—209, lângă halta Autobusului. Locul e de 200 st. p. Informații la locul mai sus notat.

O aniversare. Corpul de gardă regală a Jugoslaviei a împlinit de curând 100 ani de existență. Cu ocazia aceasta s'au ținut serbări mari la cari au participat și membrii familiei regale. În clișeu nostru se vede Regele Petru al Jugoslaviei și Prințul Regent Paul, primind raportul făcut de comandantul gărzii regale.

O mică balerină..

Adevărul

— Z'ci că te a înțepat o albina Unde?

— Nu pot să vă spun, domnule profesor!

— Atunci șezi jos!

— Nici asta nu pot, domnule profesor!

Periculos

Ei: — Și voiajul nostru de nunta îl vom face cu aeroplanul.

Ea: — Vorbește întâi cu tatăl. După aceea, vei sbîra poate sigur.

Sfat practic

— D-ră Lucie, să știi că dacă îmi preferi pe omul ăsta, îl împușcă întâi pe dânsul, apoi pe d-ta și pe cele din urmă mă împușcă și pe mine!

— Nu te supăra, dar mi-ar plăcea cea mai bine să te văd începând de unde-ai sfârșit.

E surd

— Doamne Dumnezeu, dăruie-te mi o păpușă frumoasă de ziua mea.

— De ce strigi așa de tare? Dumnezeu nu e surd.

— Da, dar taticu e cam tare de urechi.

Deșteptăciune

Unul, care probabil se crede extrem de deștept și cunoscut, ne comunică printr'o carte poștală că s'a abonat la „Bravo!” și nu-l primește. Bine înțeles prin scrisoare sa ne cere să-i trimitem foaia. Dar unde? Căci tipul fiind grozav de deștept, a uitat să semneze scrisoarea și să ne spună adresa!

Grozav om dom'le.

INTELECTUALII, cari vor să se documenteze după ultimele cerințe ale științei, trebuie să citească „Documentarea” privire fugară asupra evoluției ei, — lucrarea d lui Th. Iorgulescu, directorul agenției „Serviciul Gazetelor”. Zace mii de exemplare din această lucrare sunt puse gratuit la dispoziția intelectualilor — liber profesioniști sau conducători de instituții publice sau particulare. Exemplarul se trimite franco de orice cheltuieli spese la prima cerere telefonică scrisă, adresată agenției

„Serviciul Gazetelor”

str. Sf. Constantin 24, București
telefon 3-16-15.

La Iuân Nojiță șicire — să luăm amince!

Noa apu lacă dară că to nu mis domn cum să țin directori g'la școlile elementare g'la Tălagiu și g'la Cereci că ăi li da ge așela când o vinit la minie unu plăcesc abolimentu la o foale Bucurtești, to am scoș mândru nos și lucluj bani gin pojnari și plăcit. Am plăcit și cum zic: nus ca directorii așela dol gi ca- vă spusăi mai naince și carle gi c'țiva ani încoase șicesc Bărașă fără să nie fi plăcit abolimentu. domn încoase domn inco le aș verge și în obraz că până or furat lucru și popiru nost carle lam băgat nni ași în foale asta nul trlabă gi domn fie tel cu cureciu în bătă și cu moarea straiță și beșic și bătut gi mu'ere mfulit gi prunși și nebăgat în gi șelalalți domni. Numa nul cor plăcit li geamu naince că nu drector lo dat la fiscalășu șapu grijă că scoace fiscalășu bani li clar dacă ascund plata aclo domnu Igrışan carle mai marie dă dascăli da gi carle nu pre plăcit.

pu vă mai spun că tarle fu bund așta gi mal zilele triecuce și mal mam răcorit și lo. Și mlio ut tarle vântu aș'ela cum o bătut ghingem căs la Monesă. Numa a so slobozit vântu mal tarle și sufidă numără g'la on otomobil mere câtă stație și așe bātu gi tarle gi niși polișistu nul opri ca săl globască pântru mârș cu otomobilul fără număr plăcit. Când lam povestit asta lu nu drector lel o zis că asta nul numa o auzit lel gi on uom astă iarnă cîn o fost șeață o șeo făcut da o strâns șeața lel gin ocol la on loc și șo fă- gin e o părece gi cloareci și o ge așela faină cu cusături cum dă ineanii și șiculanii. Pă când ste domnu nost drector a mal on precin la noi în redacție și

o zis că nie spunle tel vo doauă numa să nie finem binie pă lăviș. Noa mă țse el into sară am bătut nu știu șle fel gi vin așe calle gi vo doauă tri păhare numa așe ge tarle o fost vinu așela gi când am triecut pă lângă palatu cultural umblam în tăce lăturile gi gh'ngel că am bătut vo tri zile și tri nopți și lera gata să mă lovăsc cu capu gi palatul cultural numa așela casă cumine cum il so gângit să nuși prindă m'n- cea cu minie și so ferit din gin ca- lea me.

lo vă spun g'rept că nu lam cre- zut că om bat așe rău nam văzut numa pă on drector gin șla doul gi carle vă povestil mal naince și niși gin calea lu așela no so ferit școala lut. E numa iară mă întorc io și zic că așela lo cunoscut șe poamă li și ge așeia o fi stat pă loc.

Noa apu mal spusăi precinu așela mal una. Ișie că on altu so suit odată în ton autobus carle dușle câtă amu nu țin mince câtă Gal o câtă Micăluca numa ișie că așe gi tarle lo scuturat gi suta gi lel șe o ave în pojnari tată so mărunșit în bani gi on leu, gi doul și ge șinși.

Niși pă asta nam criezuto lo da mam făcut că cred și leam spus lo că odată am fost inco câtă Supreș și câtă Vădas pân sacile așele și mlio prins o ploaie zdravând gi o treb.ț să mă bag în ton birt până o stat. Și când am leșit gin birt so fost făcut sară și cina — norolu — o fost așe gi marie gi uoamini gin sat luau călnt în brață și ț: scoceu la uliță ca să mal latre on pic. Li or rîș ge minie da lo am zis să margă să vadă și atunși or zis că mai binte mă crierd.

Noa amu băgaș gi samă că așela carle or căpătat provocarle să nie trâmăit abolimentu și nu lor trâmăis numai capătă foale. Amu leo trâm- micem mai pă ormă și dacă niși amu nu trâmăit abolimentu li dăm la fiscalăș.

Al vostru

IUÂN NOJIȚA.

omâni! — Aprovizionati-vă cu brânzeturi de primăvară direct dela producător, — premiate cu două medalii de aur Mărfuri proaspete, curate, extrem de estine.

ARMĂ ROMÂNEASCĂ
„AROMAT” Calea Banatului 3

cauzit că...?

Cucoana de pe alea dinspre Șebîș este îngrijorată de lu- bâu pentru că nu mai prea știe să-l țină din cauza paralelor și pe terminate?

Unul dela CAPS din Șebîș își ke cam cu teamă — de ne- — timpul la cărciuma ce ? (Teamă lui e cam justificată și prinde nevasta-l trimite la

Baronul din Bârsa a plecat la ar nu știe cu ce bani, căci la ul trecut a mai ridicat numai ?

Felița de lângă moara din se tot laudă cu mărțișul deși cut postul Paștelor?

Ținărul acela din Acluța care a la adunare pentru o fată am terminat misiunea pentru mijloc era averea?

Boaci din Mășca nu se'nțe- șeroc cu primarul, care cum- cale necesare primăriei dela

un comerciant minoritar? (Oare de ce face d. primar treaba asta?)

... Fetele din Agrîș au hotărât să declare comuna lor de stațiune balneo-climaterică, sperând că a- tunci va fi vizitată de mai multă lume astfel că se vor distra și ele mai bine?

Mașini de scris

de vânzare și de imprumut, la

M. Szegfű

Arad, str. Brătianu 7. Tel. 11-44

Atelier special de reparațiuni pentru:

mașini de scris
mașini de calculat
tocuri rezervoare
hârtie — șapirograf — indigo și toate accesoriiile pentru mașinile de scris.

Expoziția meseriașilor dela Berlin — Expoziția meșteșugărească organizată la Berlin s'a închis zilele trecute. La acea expoziție a participat, cu un succes deosebit și România. Clișeul nostru reprezintă pe d. Virgil Molin, conducătorul și organizatorul standului român, împreună cu soția, la recepția dată de d. dr. Göbbels, cu ocazia inchi- derii expoziției. În fotografie dna Molin, în costum național, dă mâna cu d. dr. Göb- bels. În stânga d. Virgil Molin, într'un frumos costum românesc.

Plimbare în București Igrîș.

Pe „Victoriei”
Sute de femei
Cu obraz fardat
Părul coafat;
Rochiile șic
Și piciorul mic.

Înspre bulevard
La umbra de gard
Șade un „sticlete”
La taișas cu fete.

Peste drum de el
Cabaret „Costel”
Șiți ce-s cabarete?
Localuri cu... fete
Fete mari și mici
Fete cu lipici

Pudră — rouge — parfum
Și urme de scrum;
Resturi de țigări
Svonuri de cântări.

Pe lângă „Răcaru”
Face trotuaru,
Fără nici o frică
O fetiță mică.

La „Cerc” pe tereasă
O matroană lasă
O ochiadă grasă;
Către'o altă masă;
Iar lângă fereastră,
Flori uscate 'n glaștră.
Babe, cu povești.
Vor să prindă... pești.

„Capșa plin de fum”
De țigări și scrum.
Iar pe canapele
Lângă damicele
Tineri de bon-ton
Monoclu — baston
Sug din cești cafele,
Plătite... de ele.

Tot ce eu vă zic
E București în mic
N'am mai multă vreme
S'aduc noi probleme,
Dar de s'a 'ntâmpla
Să mergi chiar mata
Scumpe cetitor,
Ai să vezi ușor
Cum că am dreptate.

... La toți sănătate,

Myo.

O nevestă este tare supărată de d. Gheorghie, mai ales când il vede în uniformă.

— O nevestă care se cuibărea nu de mult prin nuelele Comunei, face acum pe sfânta, ca -ă apară novi- novată.

— Reprezentantul mînisterului de finanțe, dă mereu târcoale unei vâ- duve diu cartietul fabric.

— Se zice — că Notarul Comunei este foarte darnic, toate venitele le imparte cu subalternii.

— N'am putea ști și noi pentru ce nu i se face vânt neamțului Ți- linder din Casa Culturală?

Tata și fiica

Tatăl a interzis fiicei sale să se mai plimbe cu Ionel.

— Nu vreau să te mai văd cu ne- suferitul acela de Ionel Ți am spus-o și alaltăeri și cu toate acestea ai fost aseară în parc cu el!

— Nu, tată, n'am fost eu!

— Ba da. Minți. Eu văd scris în ochii tăi!

— ...Atunci e scris încă de Du- mineca trecută!

Au venit căldurile!

Estină!
Igienică!
Cristalină!
este numai

Ghiața
artificială

fabricată din
apă de apa-
duct, în

Fabrica de ghiată a
orasului

Abonamente și comenzi:
Uzinele Municipiului, Arad.
Telefon 1065.

Ineu

Care e avocatul care în fiecare zi merge cu o oală în mână, unde merge cu ea și după ce? Este adevărat că-l trimite nevasta să aducă ceva în oală, sau merge dânsul căci îi mai convine să umplă oala dela altul pe gratis de cât să l-o umplă... nevasta. Sigur va zice că voi cei dela Bravo, numai cu vorbe vă alegeți, dar eu în fiecare dimineață am oala plină. Reporterul nostru îl avertizează numai să bage de seamă ca să nu afle ceva fistichiu în oală în vreo dimineață.

Dacă e adevărat că și vecină-sa a colegului său, l-a oferit oala plină cu ocazia secvestrului?

Dacă e adevărat că această vecină l-a dat compoturi, piersect?

Acum cum e cu socotelele? Cred că l-le va face colegul său Iancu, căci pe Petrache nu se bizue tare. Pe ce bază Iancule? Se aude!

Dacă e adevărat că l-a întrebat Petrache că dacă nu varsă oala noaptea pe drum aducând-o, iar dânsul a răspuns că vede de lună și la aceasta Petrache a ripostat că de care lună de cea din chelie?

Cum-e chestia cu șapirograful lui „publicu”, oare cine l-a pitulat, nu vecina? Dacă este adevărat că toți or mâncat scoverzi? Ce au de zis vecini? Nu vă îmbulziți!

Dacă e adevărat că Mitrea halducul a fost bine dispus când a vorbit așa zisului superior loșilor, din inimă și că acesta l-a răspuns de l s'a cam lopit vocea. Petrache tare ești rău de gură! Dă-le pace la oameni!

Să zice că șefii de religii mai principale din loc au depus armele și că au primit să meargă la casină. Ce zice președintele, pe care din ei îi primește mai bucuros, cum îi întâmpină?

Cum s'a soluționat contestația lui Vasilache și colegul său Sabin. Sunt rugați de președinte să comunice că la a cui ordin au făcut contestație. Ce opinie a pus pe ea jurisconsulul casinel. Cu-l l-s'a făcut vânt din comitet și de ce? Pe cine a trimis Petrache să închidă iarăș ușa pe din afară? Mă Iancule și Petrache ambii vă sunt colegi până și Mitru, deci fiți mai indulgenți, până și jurisconsulul ar putea opinia mai domol. Se pare că baiurile derivă dela bucătăria.

Poșta redacției

Flaturel — Trimite material și fă abonamente. Dar numai plătiți înainte de către cei ce se abonează!

Nicovală. — Mai scrie ne vere ceva! De ex.: Cine mai face baie în Mureș?

Păsărica. — Iar ne-ai uitat de nu ne mai cânti nimic! Sau și a închis păsăroiul pilscol?

Nae Durdulea. — De ce nu ne mai povestești nimica? Noi așteptăm, dar n'am vrea să așteptăm în zadar!

Jerpelitul — Până nu știu cine sunteți, nu publicăm nimic.

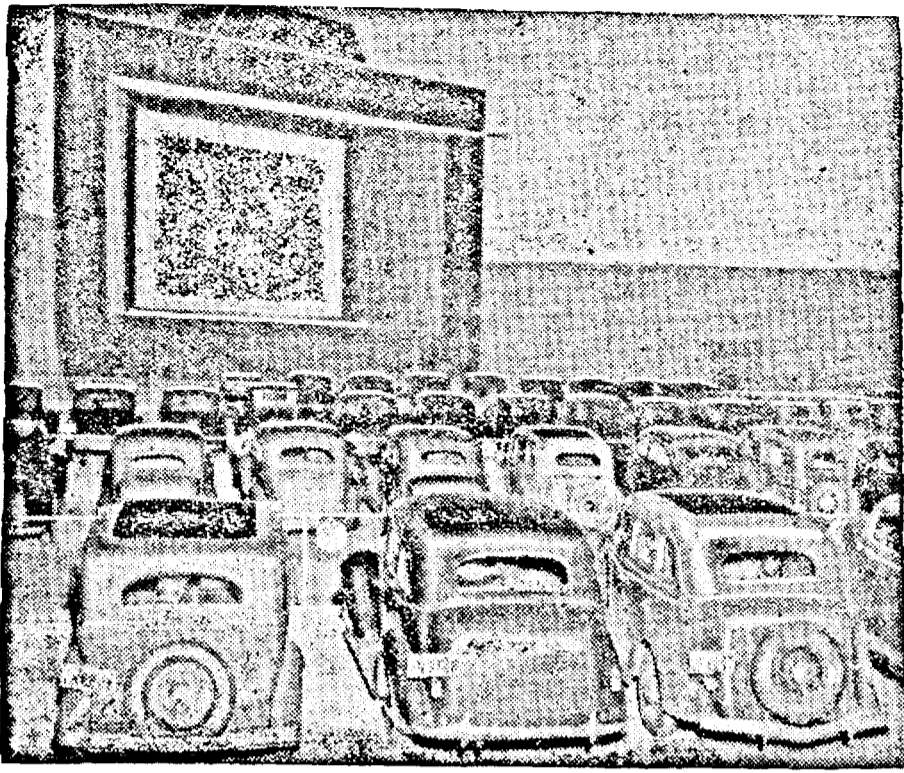
A. B. C. — Mai trimiteți. O să vă scriem ceva mai târziu.

Croitoria modernă pt. Doamne și Domni

STUPARIU TRAIAN

Bul. Reg. Ferdinand No. 60 lângă gara Electrică.

Execută cele mai moderne costume și uniforme C.F.R. cu prețuri foarte reduse, și cu mari avantajii de plată lunare în rate.

Cinematograf pentru automobile. — Pare ciudat dar în realitate nu e tocmai așa pentru că cinematograful n'a fost făcut pentru automobile, ci pentru stăpânii lor, cari în loc să stea în scaune, stau în automobile și astfel asistă la reprezentarea filmelor. Acest cinematograf funcționează la Los Angeles în America.

Seleuș

Mult să'n treabă lumea de ce părintele Laza, fugă mereu la Pâncota. Ei dar nu știți că la Pâncota sunt multe berării și cu ocazia căldurilor trebuie să se mai răcorească cu câte un țap de bere, dar nici notarul nu să lasă că nu se oprește până la Arad, și spune că berea e mai rece, iar păr. M. fugă la Ineu, unde bea bere răcorită în Crișul Alb.

Tălagiu

O delegație de săteni se va prezenta direcțiunii generale C. F. R. — cel puțin așa suntem informați — pentru a cere ca scările vagoanelor de persoane să fie lăsate mai jos, deoarece dna V. nu-și poate ridica — din cauza rochiel — picioarele până la ele.. O altă parte din săteni spune însă altceva: că numita doamnă nu-și poate ridica picioarele din cauza bătrâneții pe care nu vrea s'o recunoască. Care din aceste două tabere vor fi având dreptate, — cine poate ști?

Aninoasa

Cercul m'nerilor din Aninoasa s'a mutat din localul Iancu în fostele grajduri ale Societății Petroșeni..

... Vorba aia: dacă nu-i cal, e bun și măgarul!

Brad

— La 1 Iunie s'a deschis grădina din sus de șteampurile vechi. Inaugurarea și-a meritat fastul, cunoscut fiind trecutul arborilor ce umbresc pădurea.

— Ceea ce a părăsit localitatea după cheful de pomină și-a făcut apariția pe piață, spre marea bucurie a biculul nostru.

— Dșoara cea înaltă a pierdut o ocazie de căsătorie, tocmai pentru că e prea înaltă. Acum, comerciantul dela Oradea încearcă norocul pe lângă sora atletei; de, asta e mai mică și poate și gheșeftul o fi mai grăsuț.

— Și încă odată „lumea veselă” dela noi se întreabă pe cine fură făt-frumos: pe Ileana Cosinzeana sau pe fata lui roșu împărat dela Abrud?

— Un nou roman de dragoste se jese prin iarba cimitirului. Tinere, fii precaut că jurămintele făcute în apropierea bisericii te obligă să te însori.

— La un „mihei” din Brad se repară o duduia dela Baia de Criș la dinți. Reparația ține de doi ani. Da ce, fetele din B. d. C. au 32 de măselli ca oltenii? De, poate cânta altceva și atunci ne pare rău că ne băgăm.

Pâncota

Un dascăl care a fost, în primăvară, în Pâncota (acum mulat în altă parte) din când în când, mai dă lărcoale la Pâncota pentru a-și reabilita conștiința? Nu crezi dascăle că te-ai făcut de răs mai ales că ai promis că v'ni și Duminică la Sfintirea Pavillionului unde erai așteptat cu cel mai mare fast (toată lumea s'a interesat care sunt motivele pentru care lipseai). Pentru viitor îți propunem să vini în fiecare zi, ba poți chiar să-ți scoți și un abonament la tren, tramvaiu, — ce vrei.

Cu ocazia unei urmăriți din partea fiscului, reprezentanții fiscului au intrat și la o domnișoară și l-au cerut impozitul. Atunci duduia s'a așezat la pian și le-a cântat „Ce bine-l lângă tine” iar rezultatul acestui lango a fost că era cât p'aci să l se ridice și pianul, împreună cu ea cu tot!

Șicula

— Doamna aia de jumătate oare cum s'a împăcat cu vecina de,, peste drum? Dar cu procesul oare când termină?

— Încă nu s'a luat nici o măsură ca localul de cărciumă, proprietatea lui Roth Emeric, din apropierea școlii, să fie închis așa cum prevede legea învâjmântului primor. Oare de ce?

Pelerinaj la Isvorul Sf. Gheorghe

În ziua de 8 Iunie a. c. Nr. 3 din Șiria, a organizat din proprie inițiativă un faimos pelerinaj la Isvorul Sf. Gheorghe, zis Fetele. Și după ce a dat alarma, și a sosit pe telefon o săptămână întreaga Arad, Lipova, Radna, Ghioroc, Văsânt, etc. la toți „comanii și nișele” sale, ca să i dea cuvenitul curs, au răspuns disperatului său cântat pe corzi de mandolină mătorii: Simpatica „Muchy” Arad, Fritz Nr. 4 din Șiria, și pegat Il. Covășint. Inarmați cu diverse și variate provizii culinare transportat la locul sfânt, iar în ma lor un moș ducea gârboș povară de sticle și damigene de licoarea veșnicei beții. Odată au ajuns au și amenajat bivouac sub cerul liber iar după ce s'a pătat cu friptură la grătar, pumezirea găturilor setoase, s'au turpat în serii consecutive sticle bere, damigenele și pe urmă n'ul cu... cafea neagră al proștăției Muchy. După golirea sticle și damiganelor s'a servit un lent papricaș de... bureți și fiind columbace în partea locului, uns bine în părțile... descoperite. Acum Fritz Nr. 3. picură note la urechea lui Muchy, care asculta dusă, piuitul unei prietori ce cântă în apropiere, îngu cu ciudă și vădită gelozie pe 3 în acest timp Il. Covășint, pe pe santinela și o păzia contra cilor, răgacilor, și... altor reptile.

La ora rugăciunii Muchy a cântat un solo la schit, „CALUGAR” și „Colo sus, pe deal în sus” ce paniață de mandolina Fritz 3.

După terminarea rugăciunii s'au borât către poala muntelui și s'au juns la Turnul Vilagoș, de unde s'au coborât ca și calul moșului de ducere și cu lacrimi în ochi, dubbi „smipari” și pietrii au ajuns la Ineu, unde ce s'a mai întâmplat nu știm.

Ghimpi

Aici zace tibnit
Plecat să nu mai vie,
Un om ce-a înghițit,
În viața lui... o vie!

Lui N...

Surprins de-a ta postură
Te-am tratat cu... o 'njurătură!

Aceluiaș:

Sub înalta fruntea ta
Bănuiam gânduri minuni,
Dar am putut constata
Că ascunde... gărgăuni

Unui... fost slugarnic

Ca bine să trăești
Bătuși din use 'n use;
La porțile cerești
Azi bate-a ta cenușe.

Te-ai plimbat amice
În „otomobil”, de mic;
Astăzi n'o să-ți strice
Că te plimbi... în dric.

Unui avar.

În crudași lăcomie
Ai vrut să-ți strângi moșie
Dar din atâția kilometri
Păstra-vei doar... doi metri.

Dr. MIRON FE
advocat și-a mutat biroul
Rovine-Pecica în ARAD
Ferdinand No. 15.

Maril umoriști

O farsă

de M. Zoscenco.

... undeva un oarecare Petre
... și, împreună cu nevasta lui,
... Vasilievna. Locuiau în car-
... Ochita mică. Trăiau bine. Erau
... aveau gospodărie și cufere
... cu bunătați. Aveau chiar două
... are. Cât despre mașinile de
... aveau cel puțin cincispre-

... cu toată bogăția lor, duceau
... plicisitoare.

... Petrovici păzea bogăția lui,
... la nevasta lui și nu se du-
... căeri. Nici măcar la cinema-

... că într-o zi Petre Petrovici
... prin poștă o scrisoare ano-
... Cineva îi scria :

... rân ramolit!]
... silă cu piele de iuf. Trăești
... șobolan scârbos și nu vezi
... petrece în jurul tău. Soția ta,
... bătrân, te înșeală cu tot ora-
... îndu-ți prieten, ce-i drept ne-
... cut, te anunț că dacă vrei să
... vingi cine e nevasta ta, vino,
... Grădina muncitorilor, Sâmbătă
... te, ora 7 seara. Freacă-ți bine
... catâr bătrân!

**Cu toată stima
Un prieten necunoscut.**

... Petrovici citi scrisoarea și
... cu alb ca varul. Iși aduse a-
... că Vasilievna trimisese zilele
... două scrisori pe cari le
... ese. Mergea mereu la mama
... cerea în fiecare zi bani pen-
... eltuelli.

... line, se gândi Petre Petro-
... încălzit un șarpe la sânul
... ar nu voi mai permite să-și
... oc de mine!

... bătă, 20 Iulie, Petre Petro-
... îmbolnăvi. Se culcă pe di-
... nevasta lui se ocupă puțin de
... arie iar pe la ora 7 zise :

... Petre Petrovici, trebuie să plec
... ma.

... pudră, se parfumă și plecă.
... Petrovici nu așteptă mult.
... imediat după ea.

In Grădina muncitorilor își ridică
gulerul ca să nu fie recunoscut.

Lângă o măsuță Caterina Vasi-
lievna aștepta emoționată.

Soțul ei se apropia grav.

— Bună seara, zice el. Aștept
iubitul? Am să-ți trag o mamă de
bătăle ca să-ți treacă pofta de a-
manți.

Caterina îl privi cu ochii mari și,
fără să spună ceva, scoase din po-
șetă o scrisoare

Petre Petrovici păru să recu-
noască scrisul. Dar nu era sigur de
asta.

In scrisoare, cineva o ruga pe
Caterina Vasilievna să vie neapărat
la Grădina muncitorilor pentru a
salva sufletul unui om, care se afla
pe marginea prăpastiei.

Petre Petrovici citi scrisoarea.

— Ciudat, se gândi el. Cine o
fi scris asta?

— Nu știu, răspunse Caterina.
Mi-a fost milă de omul acela și am
venit.

— Dacă ai venit, așteaptă să vezi
cine e. Eu o să te aștept la oltă
măsuță.

Petre Petrovici se ascunse. Ne-
vasta lui, palidă, aștepta. Trecu o
oră. Nimeni. Încă o oră. Nimeni.

— Vezi, Caterina Vasilievna, a
fost o glumă de prost gust. Cineva
și-a băiut joc de noi. Să mergem
acasă.

Caterina dădu din cap.

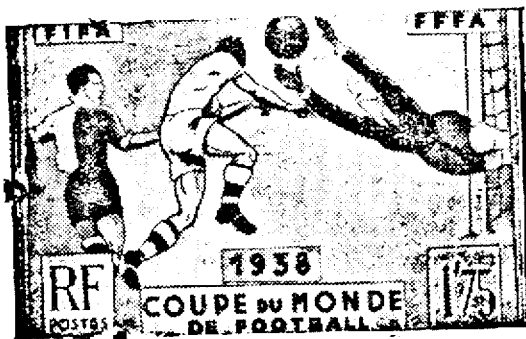
Petre Petrovici scupă și ieși.

Când ajunseră acasă, găsiră un
deranj nemaipomenit. Cuferele spar-
te, obiectele răvășite. Iar pe perete
o scrisorică :

„N'am putut să vă scoatem alfel
din casă, câinii dracului! Scorpii
bătrâne. Costumele tale, porc bătrân
și gras, sunt prea mici pentru mine!
Nevasta ta a fost foarte drăguță c'a
venit la întâlnire”.

Petre Petrovici și nevasta lui, Ca-
terina Vasilievna, se susținură să
nu cadă.

(V) trad. de Mello.

**Campionatul mondial de
fotbal** — Cu ocazia campio-
natului de fotbal ce se des-
fășoară acum în Franța, minis-
terul poștelor franceze a emis
o serie de timbre de felul ce-
lui ce se vede în clișeuul nostru.
Printre filateliști, noile timbre
franceze a produs satisfacție.

Șepreuș

— Cele două domnișoare sectante
— cu fețele ca de cucuvele, — sunt
necăjite că, epurașul nu le a adus —
în afară de cadoul dela Paști — o
perie și pastă de dinți. Noi le re-
comandăm să zilnic în gură acid
fenic. Nu de altceva... dar... să nu
fugă băcții de ele.

— Tot aceste domnișoare posedă
„birou de informațiuni”. Tot ce se
întâmplă în Șepreuș, întâi ele știu...
dar mă înțelegeți ce vreau să spun:
informația este informație și neade-
vărul este minciună. Vai de... pălăria
lor.

— Însfârșit a sosit și iubitul nos-
tru consătean dela cătanie. Cineva
din neamul său, ca să-și arate bucu-
ria față de el ar fi spus undeva:
Danciu nostru, abea acum este om.
Abea acum înțelege el romanța „Lu-
na știe dar nu spune...”

— Se zice că, păsărica ar fi incer-
cat să se aierisească din nou la dis-
pensarul comunal dar titularul a re-
pezit-o de i-a trecut pofta de a se
mai duce peste omi tam'nesam'.

— În numărul viitor un reportaj
romanzat în care vor defila toate
persoanele, în adevărata realitate,
semnat de corespondentul nostru.

Regele George al Angliei, înapoi-
du-se din vizita unui regiment, a
cărui pitorească uniformă a îmbră-
cat-o.

Citiți și răspândiți
„BRAVO”

Logic

— „Să beau încă un pahar? Ca-
pul îmi spune nu, stomacul îmi
spune da. Capul e mai înțelept de-
cât stomacul, înțeleptul cedează in-
totdeauna...”

Deci voiui mai bea încă un pahar”.

Femeile în aviație — Fica mai
vârșnică a mareșalului Pilsudsky, a
obținut, zilele trecute cu un succes
deosebit, diploma de pilot al avia-
ției poloneze.

Pentru abonați și cititori

Ca și în alți ani, pe timpul lu-
nilor IULIE și AUGUST, gazeta
noastră va apare în ediție de va-
canță. Cum în anii trecuți am a-
nărut în timpul verei tot la două
săptămâni, anul acesta vom apare
tot la fel, adică la două săptămâni,
însă numai în PATRU pagini, ur-
mând ca dela 1. SEPTEMBRIE
înainte, să ne reluăm apariția re-
gulată, în câte OPT pagini.

Calitate

— Să știți că m'am logodit cu Mă-
rioara, anunță Petrică.
— Alta mai frumoasă n'ai găsit,
zise mama, Marioara se uită chiorăș.
— Și n'are nici un pic de bun gust,
adaugă una din din surori.
— Aud, că e foarte dezordonată,
spuse mătușa Sofia.
— Și n'are un ban, mormăi soțul
acesteia.
— E vâpsită ca un clown de circ,
constată a doua surioară.
— Dar o calitate neprețuită cel
puțin posedă, ripostă în sfârșit lo-
dnicul.
— Care anume? întrebă întreaga
familie deodată.
— Ea n'are rude!

Cunoaște gazda

— Vasile, să-mi aduci pentru astă
seară o porție de chiftele marinate.
— Păi, ați uitat că sunteți invitați
pentru diseară la d. Sgarceanu.
— Ai dreptate. Tare sunt distrat!
Să-mi aduci atunci două porții!

nouă întreprindere românească

Bdul Regele Ferdinand No. 50, s'a deschis un nou depozit
de sobe de teracotă și articole de faianțe.

Public este rugat să acorde binevoitorul sprijin acestei
întreprinderi noi.

Proprietar: **TRAIAN GIVULESCU**

50, Bdul Regele Ferdinand No. 50.

Trăită și... băută!

... binecunoscut funcționar, să-i
... Ionică Teplea, a practicat toa-
... o filozofie epicuriană. Părerea
... că viața trebuie trăită și...
... Potrivit acestei opinii Ionică
... trecu timpul între cărciumă,
... și restaurant.

... ie unui serios și judicios an-
... gent Ionică izbuti să stabilească
... manțe remarcabile, care-i a-
... repede reputația și porecla
... ege al spriturilor”.

... astă reputație începu însă dela
... mp să se facă simțită prin
... simptome, care mărturisite
... ilor, îl deciseră să se ducă să
... te un medic.

... icul îl examină cu atenție și
... aceea îi prescrie, în afară de
... medicamente un regim ali-
... special.

— Mai ales, adaogă doctorul, re-
comand să bei mai multă apă de-
cât vin.

— Cum exclamă Ionică inspăi-
mântat. Ceace-mi cereți d-le doctor
e imposibil.

— De ce?

— Gândiți-vă domnule doctor.
Cum să beau mai multă apă
decât vin? Eu beau trei litri de
vin pe zi.

Atenție!

... bune și mai
... mari, biju-
... rii și verighete, sunt la firma

Csáky

din Arad, vis-a-vis de biserica
lutherană.

Săptămâna străjerilor — Maria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia, în mijlocul străjerilor.

Din lumea satelor

O lecție de patriotism

Șicula — Mai ani trecuți, la o cârciumă din comuna Șicula, s'au întâlnit la beaură, un român, ficior tânăr necăsătorit, cu un ungur mai în vârstă însurat cu familie, cu numele Száfán Kálmán, de meserie „tischler” (măsar, tâmplar). Acest ungur avea obiceiul de bea aproape zilnic; iar în timpul când petrecea la birturi, întotdeauna vorbea rău de românii din vechiul regat și hulea țara noastră românească.

De data asta însă, hulind iară ca de obicei, țara și poporul român, tânărul nostru român, cu numele Ion Ardelean alui Pădurețu, n'a mai răbdat această hulă, ci s'a adresat ungurului pe un ton aspru:

— „Taci, măi Kálmán, că nu l bine de tine, dacă mai vorbești vorbe rele de noi și de țara noastră, că aici te ai născut tu și după noi trăiești, din țara noastră, nu din Ungaria!”

— „Tu, Ion, nu poruncește la mine...” replică ungurul „curajos”. „Jo, vorbește ce vre...”

— „Așa!.. strigă Ion, al nostru „Na!.. dară!.. și sărind de pe scaun ca ars, se repede cu toată puterea, și plioscl... cârpi lui Kálmán o palmă zdravănă peste față; apoi luându-l dela spate, îl împinge la ușă, și-i face vânt peste scărițe, pe unde se rostogolește până jos în stradă, de unde cu mare greu s'a sculat și s'a dus pân'acasă, măsurând strada ca un inginer geodezic.

Peste două săptămâni, fiind Kálmán iară la birt, într-o Duminică dimineața, bând și petrecându-și cu mai mulți români, la un moment dat, intră și Ion al nostru. La vederea lui Kálmán, de frică, îndată sare de pe scaun, și se duce către ușă vrând să meargă afară. Prietenii însă, îl opresc zicându-i să mai stea. El însă, se plânge, zicând:

— „Muss! se mere io, că bate pe mine, Ionu lu Pădurețu”...

Atunci Ionu lui Pădurețu, să repezi la el, îl prinde de mână, îl trage către masă, și i zise:

— „Șezi pe scaun!.. șezi și bea, cât vrei; că nuți am baiu; eu îți plătesc, dar, să nu mai aud că hulești pe români și țara noastră, că, te bate Dumnezeu; să șii, că, atunci, te omor; te strâng de grunzi, s'au bag cuțitu'n tine!”...

Și bietul Kálmán, tot de frică, n'a cuit să meargă acasă, ci s'a așezat de nou, la masă, pe scaun, tocmai lângă Ion, unde și a petrecut împreună cu toți românii, aflători în cârciumă,

până către'n seară, în cea mai bună prietenie

Peste câțiva ani, Ion alui Pădurețu a murit, iar mai în urmă a murit și Kálmán; dar de atunci dela lecția primită, până la moarte, nimenea niciodată, nu l'a mai auzit suflând niciodată de hulă, contra României și a Românilor.

Această lecție, cred, că, ar putea servi de exemplu și altora, fiind mai practică și mai eficientă, decât judecățile tribunalelor civile și militare; și, precum se vede, din cele de mai sus, mai ducătoare la scop. Și mai cred, că, fiecare român, cu adevărat gelos și iubitor de neam și de mândra noastră Românie are datoria s'o practice la asemenea ocazii

A. B. C.

„Două” tablouri

I.

Era pe vremea când Strada Ielilor era cercetată de mai multă lume, când elevi, studenți, tineri ofițeri, babelăci cu balamalele scirțânde sau cafele cari în orele libere (și mai ales aci) erau intelectuali, — se adunau seara în saloanele unor case cu nume cuprinzătoare ca niște definiții.

Priviți un asemenea salon:

O odaie mare, cu eventuale uși secrete mascate de oglinzile risipite în orgie pe pereți. Jur — în prejur, scaune și'ntr'un colț, un pian la care cântă un orb.

O mulțime de „fete” stau pe scaune — supraveghiate de ochiul iscoditor al „patroanei” — și așteaptă să fie invitate la dans și apoi la dragoste.

II

Deunăzi seara și în fiecare Sâmbătă sau Duminică seara, la „Dacia”, la „Lido” sau în altă parte:

O masă la care stau: un tată plictisit, o mamă înțepală și-o fetă „serioasă” căreia ochii îi umbliă ca la vizuire, fără să miște, însă, capul. „Mama” cercetează pe tinerii din local și așteaptă ca unul sau doi pe cari și-a pus la ochi, să i ceară feia la dans și-apoi în căsătorie..

*

N'am vrea să i treacă prin minte vre-unui cilitor să compare aceste două tablouri. Desigur că „mama” din cel de-al doilea tablou ar avea destule motive să se supere foc.

Igienă practică

E recunoscută în general atenția pe care cercurile medicale o comandă dezinfectării tuturor obiectelor cu care omul vine în contact. Printre acestea, cele mai insistent recomandate sunt măsurile cu privire la alimente. Fiecare aplică metode și practici personale și de familie ale igienei. Cele mai uzitate sunt acelea care produc sterilizarea ajutorul căldurii.

Fierberea este procedeul cel mai eficient pentru lupta contra microbilor și în același timp cel mai simplu și la îndemâna oricui.

Domnul Ionescu are o soție care are fobia microbilor, pe care o combate pe toate căile.

În consecință domnul Ionescu trebuie să se supună regulilor de profilaxie impuse în casă. Un ten se informează:

- Cum te aperi de microbi?
- Foarte bine. Întâi fierb apă.
- Bun. Pe urmă?
- Pe urmă o răcesc.
- Bun. Și pe urmă?
- Pe urmă.. beau bere..

Rețeta fericirii

Ionescu îl întreabă pe Popescu:

- Tot mai ești logodit?
- Cu cât logodna e mai lungă, cu atât răspunsurile Popescu cu atât înțelegătoare e mai scurtă.

Politicos

Într'un autobus ticsit se urcă doamna neobișnuit de grasă. Unul din domni de față nu este dispus să fie galant și să-i ofere locul lui. Doamna privește în jurul ei, căutând să găsească un bărbat dispus să se sacrificie pentru ea.

— Eu sunt unul din cei care ar trebui să se scoale, ca doamna să vă puteți așeza.

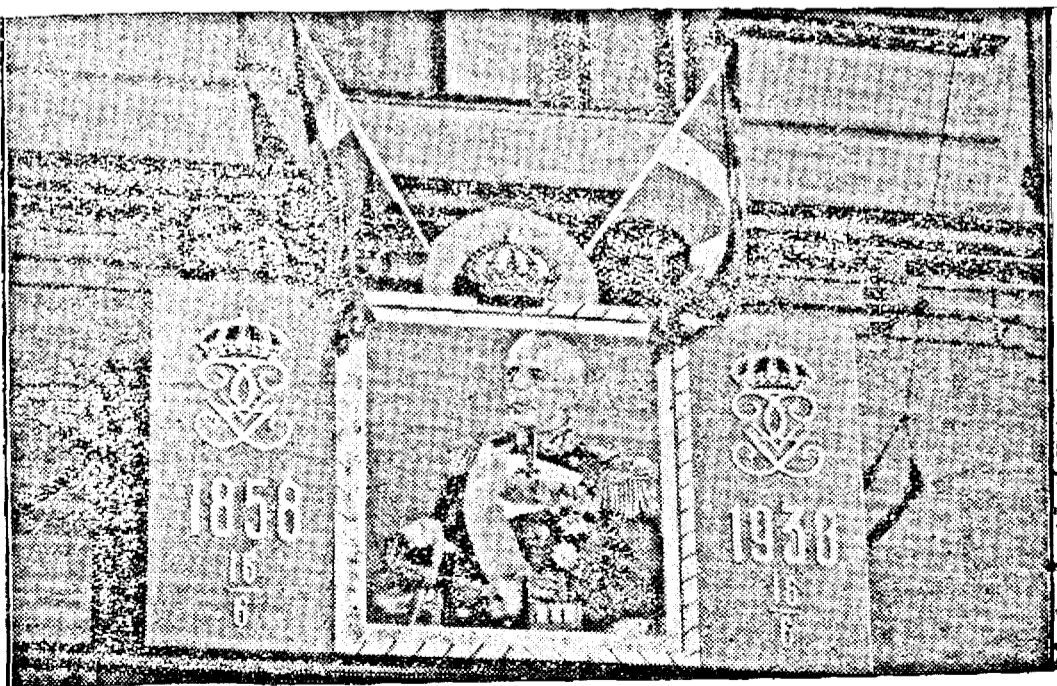
Alte timpuri

Cum s'au schimbat vremurile, tătădă te plimbi în mașina ta și nevasta altuia. Azi trebuie să fii înțelesos dacă te poți plimba cu nevasta în mașina altuia.

Nu merita

Un văduv, câteva săptămâni mai după moartea soției sale, din doliu și începu să meargă la toate teatrele și dăncingurile petrecerilor mai mult ca înainte.

— Exagerează — spuneau prietenii săi. Îți vine să spui că nu merita să-i moară nevasta!

O aniversare Regele Gustav V. al Suediei a împlinit 80 ani